

Ελένη Καρασαββίδου

«ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΤΥΧΕΙ ΚΑΤΑ ΚΟΣΜΟΝ ΕΚΕΙ ΘΑ ΜΑΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΕΙ».

Μια ματιά στην Ποίηση του Κ. Μόντη*

Ποια είναι η αξία της λογοτεχνίας; Μορφή τέχνης που εξακολουθεί ακόμη να μας μαζεύει κριτικά μπροστά στον καθρέφτη μας κι ενίοτε να μας παρηγορεί ακόμη και τέτοιους δυσεπίλυτους καιρούς; Ποια είναι η αξία των θεωριών για το τι μας παρακινεί και για το τι αποτελεί πηγή των διανοητικών/συναισθηματικών αποκημάτων μας; Και πως σχετίζεται με την ενδημική, υποδόρια πάλη μεταξύ των ατομικών «εμπειριών» και των συλλογικών ή ιεραρχικών δομών μιας κοινωνίας, αφού είναι αυτή η πάλη που εκδηλώνεται σε πλήθος πράξεων αλλά και πολιτιστικών προϊόντων;

Ανάμεσα στα προϊόντα (στα γεννήματα σωστότερα για να την απαγοιστρώσουμε από την απελεύθερη πια αγορά) η γραφή. Ανάμεσά τους και η

γραφή του Κώστα Μόντη. Γραφή στρωμένη, καθαρή, που λες και ρίχνει στο χαρτί για να γράψουν τα δάκτυλα μια χούφτα χρώμα, χρώμα της μνήμης και της τιμής όσων κρατούν με την σειρά τους την τιμή και την μνήμη αυτής της γης. Αυτή είναι η λογοτεχνία, αυτός είναι ο ελληνικός και όμως συμπαντικός κόσμος του Κώστα Μόντη, του σπουδαίου Κύπριου ποιητή, τη μνήμη του οποίου αποπειρόμαστε να τιμήσουμε με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη γέννησή του, και την ανακήρυξη της περσινής χρονιάς σε έτος Μόντη από την Κυπριακή Δημοκρατία.

Ο Μόντης συμπύκνωσε τα καλύτερα στοιχεία αυτού του κόσμου μ' ένα δίστιχο που δρα ως κρυφό αίτημα, ξεπερνώντας τους παιδίαστικους ναρκισσισμούς σχετικά με το ότι είμαστε συ-

* Η Επιλογή του Ποιητή σε σχέση με τα κεφαλαία ή τα πεζά στους τίτλους έχει διατηρηθεί.